

Vér és virághab — Hangjáték —

Játszódik Londonban és Dublinban 1993-ban

Személyek:

ANARCHIST ARISTOCRAT
TOPO D'AZARAY
MAURY MORNY
JULIEN RENAL
ST. MONDAIN
CHARLENE
G. G. HARRISON
KRISSETTE

Zenék:

Roxette: Crash! Boom!
Bang!
Doors: Break on Through
Radiohead: Creep (aligha-
nem)
Dawn Penn: No, no, no —
You Don't Love Me And
I Know Now

A Music TV számai, kikereshetők.

ELŐ-HANG

A Dawn Penn-nóta szól, elhalkul.

JULIEN RENAL: Most ezt fordítom, Jean Dubuffet festő szövegét. Mindenki unja, állandóan ezt mesélem. Magamnak olvasom fel, jól hangzik. Szeretem mások történeteit. Nekem mégis ritkán mesélnek mások. De itt van ez, tessék. Mintha Jean Dubuffet mégis megtisztelne, engem tisztelne meg, hogy elárulja gondo-

latait. Meg hogy dühös. Miket hiszünk róla. Tessék: „Vannak egyáltalán rendkívüli lelkek? Nagyon azt hiszem, hogy a történelem doktora ott veszít valamit, ahol az egyszerű napszámos nyer, és fordítva” Tessék, fordítva! Na. „Sokan képzelik, valami megátalkodott sötét pesszimizmusból csinálom, amit elébük rakok. Micsoda nyomorúságos tévedés! Épp csak fel akaram volna hívni becses figyelmüket, hogy ezek a dolgok és lelkek, melyeket ők rútnak és megvetendőnek tartanak, és rájuk se néznek, igen, ezek is mekkora csodák. És kerüljük a félreértést, hogy humor lenne a részemről ez, groteszk és szatíra — nem, nem! Vagy keserűség! Inkább imádat: ezért szeretném a kellemtelenné tartott tárgyakat ismét visszahelyezni... hova is? Méltóságukba, melyet mindig megérdemelnek, nagyon is! Munkáim mindig himnuszok. Csak épp, azt remélem, semmi ragacs nem jár velük, a legjobb pillanatokban, semmi dagály. Ne tisztázzunk mindent — Mert akkor mi marad? De a kérdéseket — minél világosabban!” Nem, ezt már nem Dubuffet mondja, ezt én mondom. Már hozzá sincsen türelmem. Átragad rám a mauryzmus — hogy elegendem van a mások történeteiből? Soha, soha nincs elegendem. Kíméletlenül sincsen és sincsen. Csak aztán úgy érzem: a végén semmi sincs, a végén semmim.

1. JELENET

(Radiohead-zene etc. London. Lakás.)

ST. MONDAIN: Gyerekek. Maury itt van Londonban. Megjött.

KRISETTE: Muszáj volt?

MORNY: Mert hogy?

KRISETTE: Túl sokan vagyunk.

CHARLENE: Pontosabban: mind.

MORNY: Miből veszed, hogy Maury?

ST. MONDAIN: Köpött.

CHARLENE: Ez jó! Ez, Látod, tényleg jó.

KRISETTE: Véreset legalább?

ST. MONDAIN: Nem, de valakit beletaposott a csokoládéba.

CHARLENE: Ez jó!

MORNY: Ez jó kettő és ez jó három, és kész.

ST. MONDAIN: És Ez-Jó-Kettő áll az élre, de kívül ott jön Ez-Jó-Három... jön a semmiből...

KRISETTE: Az Anarchist még mindig a Koroghót és az Éjféli Salátát mondja?

ST. MONDAIN: Egy kis Kakukkoló Kukkolóval és Csávó Cuncival körítve.

CHARLENE: A csoki milyen volt?

KRISETTE: Morfin és csokoládé, betyár!

ST. MONDAIN: Milkybar. A Safewayből.

CHARLENE: Bár a Kuinnsworth-ből lenne már. Akkor végre Dublinban volnánk.

ST. MONDAIN: Nem tudom Maury eljut-e odáig.

KRISETTE: Össze vannak nőve. Tudjátok, Maury és Charlene össze van nőve.

Hány éve is váltatok el? Morny téged kérdeztelek.

MORNY: Krisette, leállsz.

KRISETTE: Ugyanezt tőled is kérdezhetem, Charlene.

CHARLENE: Maurytól kilenc éve, Mornytól tizenkét éve váltam el. Ez hogy jön ide.

KRISETTE: Jaj, csak mindig jó, ha nincs itt Topo, akkor lehet így beszélni.

MORNY: Hol köpött Maury?

ST. MONDAIN: Az Abingdon Villas előtt, fel a Merlon Streeten, egész a Kensington High Streetig. Gyönyörű virághabban állnak a fák, ő meg összeköpködté Milkybarral a járdákat...

KRISETTE: És nyilván a fák tövét. Charlene, azt tudod, ugye, hogy tíz éve még nagyban hajtott Gigi Harisonnal. Akkor keletkezett az a mondás, hogy „G.G., te, ha agg leszel, még akkor is a dzsi-dzsi-harrison leszel”.

ST. MONDAIN: Gigi is itt van?

MORNY: Ő hiányozna. De mit jelent, hogy szétköpködté a csokoládét?

ST. MONDAIN: Azt, hogy itt van az öcsikéd. Kizárólag azt. Nem vártuk.

KRISETTE: A bátyókája, nem az öcsikéje. A papa Mauryt délelőtt csinálta, Mornyt délután, csak két különböző hölgygel.

ST. MONDAIN: Krisette, Maury rá fog lépni a te kezedre is.

MORNY: Rálépett valakinek a kezére?

ST. MONDAIN: Úgy fest.

CHARLENE: Már megint? Ez miattad van, Morny...

MORNY: Van egy szart. Mauryt semmire se lehetett rávenni soha, ami nem neki volt kitalálva, olyanra nem.

ST. MONDAIN: Hé, más már nem is érdekel?

CHARLENE: De, persze. Hol lépte szét, kit, miért és mennyire.

ST. MONDAIN: A Karmeliták temploma mögött...

KRISETTE: Ott a Lakli kutya padja.

ST. MONDAIN: Igen, ott, de a templom előtt. Ott a Lakli padja, de nem hinném, hogy Maury túl gyakran elmenne most majd oda hajnalonta, hogy a kutyáját sirassa. Ha észnél van.

MORNY: Hol van?

ST. MONDAIN: Nem tudom. Azon az alfabétán csokinyomokat találtak. A kezén... vér és csokoládé... szép látvány lehetett. A CMTV mutatta, egyébként.

KRISETTE: Mauryt?

ST. MONDAIN: Krisette! Leállsz, négy-hat-húsz! Az alfabétát.

MORNY: Élt?

ST. MONDAIN: Talán jobb lett volna neki, ha nem. A bal állkapcsa át volt rúgva a jobb állkapcsán.

MORNY: Maury megbuggyant!

ST. MONDAIN: Nem, nem. Állítólag képtelen lett volna megölni, pedig neki az lenne az előnyösebb most: Az alfabéta ki akarta rabolni.

CHARLENE: Folytatódik Párizs, Maisons-Lafitte!

ST. MONDAIN: Ah, az a pálya, a Hosszú Koporsó. Az Anarchist ezt is emlegette.

MORNY: Jobban megy már a beszéd az Anarchist Aristocratnak? Szerinted jobban megy, St. Mondain?

ST. MONDAIN: Elvben. Vagy mit tudom én, gyakorlatilag. Ezt a versikét énekli mindig... Mi a ló van?

A Gitane-től

A lábam kitáncol

Alólam

És rajt. Korogho áll az élre, mögötte Éji Saláta, Lepanto, Kasszandra kisodródva, középen Kakukkoló Kukkoló...

KRISETTE: Hihíhi. Ezt mondja? Közvetít?

CHARLENE: Mindig ugyanazt, a végén Csávó Cunci nyer, legyezőhajrában. De ne mondjátok el ezredszer, könyörgök. St. Mondain, meséld el, mi volt akkor. Mi van.

ST. MONDAIN: Maury Julien Renalt hívta fel. találkoztak. Nem tudom, hol.

KRISETTE: Viccelsz. Az Anarchist engem állított rá Mauryra. Már rég. Viccelsz?

ST. MONDAIN: Az Anarchist Julien Renaltól tudja, hogy Maury átjött Párizsból.

MORNY: És miért jött át?

CHARLENE: Tè miért jöttél át?

KRISETTE: A Maisons Lafitte-i balhé, mi?

ST. MONDAIN: Krisette!

MORNY: Nem értem, miért Julien Renalt kereste meg. Miért nem Topo D'Azarayt?

ST. MONDAIN: Mert Topo neked dolgozott, Morny. Igen, igen. Az Anarchist engedett a kérésednek, és felhajtotta neked a Casey gyerekeket. Aki a tizenegy éves kislányt megerőszakolta a Liffey Lane-en. Dublinban.

MORNY: Muszáj ezt?

CHARLENE: Felhajtotta? Morny, meg fogod ölni? A Casey gyereket? Egy tizenegyéves srácot?

MORNY: Charlene, figyelj. Ez Topo száma. Most fogd magad, meg a telefont, hívd fel szépen, és... ne, azt ne mondd most, hogy én milyen rég fogtalak... mert fogom magam, és...

CHARLENE: Hát te nem lettél aszexuális, mint Maury?

MORNY: Mondom, fogod a telefont, és felhívod Topót. Egyébként Maury se az.

CHARLENE: Muszáj volt azt a két alfabétát Maisons-Laffitteben felszámolnotok?

MORNY: Charlene, Ne kezd megint. Találkoznom kell Mauryval. Hívd Topót, hallod! Tud meg, hol van Maury.

CHARLENE: De Maury Julien Renallal beszélt...

MORNY: Telefonálsz, Charlene? Aztán, menj, szórakozz egy kicsit Julien Renallal. Kösd le.

CHARLENE: Mikor mész át Dublinba?

MORNY: Azt se tudom, átmegyek-e. Hallanom kell, mit keres itt Maury.

CHARLENE: A testvéri szeretet!

MORNY: Mindenesetre nem úgy gyakoroljuk, ahogy te Topóval.

CHARLENE: Most hívjam, vagy ne hívjam? Morny, nem tudnád Topót kicsit rám hangolni megint?

MORNY: Ti vagytok testvérek, intézzétek el.

CHARLENE: Mindig csak úgy félig intéződik el...!

MORNY: Azért vagytok féltestvérek.

2. JELENET

(Doors-zene. Közben lóverseny-közvetítés; a végén a Szó, „Ennyi.”)

MAURY: Topo, kösz, hogy megszabadítottál Julien Renaltól. Képzeld, mit csinált nekem.

TOPO D'AZARAY: Mit csinált neked?

MAURY: Na, hát a gyerekcsináló te vagy, hallom a Casey gyereket megszereztétek Mornynak. Morny, a bosszúálló. Na, Julien Renal felolvasott nekem! Fordít valami Dubuffet nevű festőtől. Jó szöveg, de nem mostanra.

TOPO D'AZARAY: Mostanra mi van, Maury?

MAURY: Felírtam egy csokipapírra, de eldobtam.

TOPO D'AZARAY: Talán a Lakli padjánál.

MAURY: Pont ott!?

TOPO D'AZARAY: A Karmelita-közben...

MAURY: Nem jártam ott.

TOPO D'AZARAY: Remélem, nem hajítottad az alfabéta mellé.

MAURY: Milyen alfabéta?

TOPO D'AZARAY: Le volt köpve a keze fehér csokoládéval. Az a fekete keze.

MAURY: Nem tudom, miről beszélsz. De mindegy. Valahol eldobtam a csokipapírt.

TOPO D'AZARAY: Az Aristocrat szerint túl sűrűk vagytok. Morny nem nagyon mehet át a Casey gyerek után Dublinba. Így.

MAURY: Dublinból jövök. A repülön elhagytam a fekete szipkámát.

TOPO D'AZARAY: Amelyikben Krisette-tel lefotóztak?

MAURY: Nem is Charlene-nel. Mondd, te érted Julien Renalt?

TOPO D'AZARAY: Mivel?

MAURY: Hagyjuk. Ezt jegyeztem fel: „mert nem mondhatom el bárkinek, nem is mondom el senkinek „ És: „olyan ragacsos vagyok a csokoládétól, hogy alig várom, érjek haza, szódázhassak...”

TOPO D'AZARAY: A szóda is hízlal.

MAURY: Most ötvenegy kiló vagyok.

TOPO D'AZARAY: Nyár van.

MAURY: Tessék?

TOPO D'AZARAY: Nyári súly. Neked. Nem gondolod, hogy Mornyt sérti, ha sokat kilózol?

MAURY: Mornynak mindegy. És ne kérdezz mindent az alfától.

TOPO D'AZARAY: Én csak az alfabétát kérdeztem. Hogy Párizsban kicsináltátok azt a kettőt, utánatok jöhettek.

MAURY: Dublinban nem is láttam alfabétát. Csak négereket... fekete bőrű embereket...

TOPO D'AZARAY: A párizsi alfabétáitok is olyan bőrűek voltak.

MAURY: De mások. És a nagyobbik a saját késébe szaladt. Abba fordult bele.

TOPO D'AZARAY: De a bele fordult ki, bocsánat. Remélem, nem ilyen vicceket írtál a csokipapírodra.

MAURY: Az írásom, szerencsére, magamnak is olvashatatlan.

TOPO D'AZARAY: „Megtanultam írni, tanuljak meg olvasni is!” Egy jellegzetes, maximalista Maury-mondás.

MAURY: Ennyi kilóval még mindig nem vagyok neked minimalista?

TOPO D'AZARAY: Mit csináltál Dublinban?

MAURY: Csak nem gondolod, hogy az Aristocrat küldött? Megkeresni Mornynak a Casey gyereket?

TOPO D'AZARAY: Mutasd a jegyed. A szállókártyád.

MAURY: Tessék. Hazaérek, és akkor túl sok szódát iszom. Az is rosszba fordul.

TOPO D'AZARAY: Te tényleg Dublinban voltál. Akkor ki dolgozott a Karmelitáknál?

MAURY: Csak nem gondolod, hogy Lalki padját bemocskolom? Különben is, az régen volt, hogy virághabosak a kensingtoni fák, és én a nagy fehérségükhöz a köpeteimet adhatom hozzá. A fehér csokoládé leve, ami lecsorog beléd végül, teljesen elvája az étvágyat.

TOPO D'AZARAY: Ennek az alfabétának ott...

MAURY: Elvágták a torkát?

TOPO D'AZARAY: Vér és virághab...

MAURY: „Virághab”: nagy V-vel. Az a Morny lova.

TOPO D'AZARAY: Rajthoz áll Newburyben a „Fred Darling”-on?

MAURY: Ő lesz a Fred Darling. Ő nyeri az idén. Ő lesz az az idén.

TOPO D'AZARAY: Nem az Ír Vízmérce?

MAURY: Ír Vízmérce egy D-osztályú hendikepló csak, nem egy A/2 csoportos sztár.

TOPO D'AZARAY: Igaz, hogy Morny rögtön, ahogy megvette Wittgensteintől, Gigi Harrisonnak adta?

MAURY: Nem Wittgensteintől, hanem Wildensteintől. És nem adta senkinek.

TOPO D'AZARAY: G.G. Harrison, te, ha agg leszel, akkor is a „g.g” leszel. Agg, azaz éj dzsi dzsi.

MAURY: Nagy G-vel. Ezt akkor Gigi hajdani férjének, a megboldogult Harrison úrnak emlékére. Egy pohár szóda.

TOPO D'AZARAY: Akkor a Karmelitáknál... ki volt az?

MAURY: Ki volt mi?!

TOPO D'AZARAY: Dublinban mindig a GMTV-vel kezded a napot. Két pakli Gitanes-nal és a GMTV-vel.

MAURY: És a Gitane-gyár közölte a hírt?

TOPO D'AZARAY: Nem. A GMTV-ben ott volt az alfabéta. Az egyik állkapcsa át volt rúgva a másikon. a másik...

MAURY: ...pedig az egyiken.

TOPO D'AZARAY: Nem volt átrúgva. A másik nem.

MAURY: Leállt. Biztos ki akarta rabolni... Megjegyzem, balszerencse.

TOPO D'AZARAY: Nem létezik. Ha átküldtél magad helyett valakit, kis alibicsinálónak, és ilyen erős dolgot csinált, hát te is nagyon erős dolgot csinálhattál Dublinban.

MAURY: Nem te mondtad a minap, hogy gyakran viselkedtem gyengén?

TOPO D'AZARAY: Akkor még élt Guibert.

MAURY: Guibert Hamvait vittem Dublinba.

TOPO D'AZARAY: Csak nem a Phoenix-parkba, hogy feltámadjon?

MAURY: De, pont oda.

TOPO D'AZARAY: És a te kézjeggyeddel közben valaki a Karmelitáknál...? Ráadásul csokoládét köpött?

MAURY: Se köpni, se nyelni nem tudok. Ismered a történetemet?

TOPO D'AZARAY: Ki ne ismerné? Csokit csócsálsz, épp köpni akarnál, jön egy ismerősöd, előtte nem köphetsz, furcsa lenne, de a kedvéért nyelni se fogsz, nem fogsz hízni, azért, mert véletlenül az utadba akadt.

MAURY: Én nem hívtam. Ő jött.

TOPO D'AZARAY: És a nő? Csak hogy teljes legyen az előadás?

MAURY: Rálépett a pofájára is?

TOPO D'AZARAY: Nem. Akit átküldtél erre a munkára, a te lábje-gyeddal dolgozott. Szegény.

MAURY: Én is ezt mondom. De az egész Morny vezette be. Maisons-Lafitte-ben. Az egyik alfabétát, aki ott ki akart rabolni min-ket, Morny a saját késével szúrta le, a másikat nem akartuk me-gölni. de szét kellett lépni a kezét. A pofájába Morny lépett. Képtelen volnék. És nem is lesz több ilyen.

TOPO D'AZARAY: St. Mondain jött át helyetted?

MAURY: A Karmelitáknál az... csak baleset volt. Valamiért ideges lett... aki csinálta. Az alfabéta túl közel mehetett hozzá.

TOPO D'AZARAY: Ennyire tudod...! De a lókamionos, akit Kauf-schad megölt tavaly, mert belerohant a kocsijába, fehér volt. Nem volt alfabéta!

MAURY: Az Aristocrat mára se jött rendbe. Még mindig csak a Gi-tane-t mondja, meg közvetít.

TOPO D'AZARAY: Azt senki se tudja, az Aristocrat mennyire jött rendbe. Ha Casey megszerezte Mornynak. Különben miért kell Mornynak a Casey gyerek? Egy disznóval több a világon? Nem mindegy neki?

MAURY: Maisons-Lafitte miatt akar valami jót cselekedni.

TOPO D'AZARAY: Vagy nagyon rákapott a dologra.

MAURY: Ezt tőle kérdezd meg. Különben is rémes, ha kész történe-tekert hallok. Az én történeteimet se érti meg más, nekem se meséljenek. Egy szép nő szépsége pedig, ha ezt kérdezted, az ő dolga. Az ő árucikke. Charlene-né is. Gigi Harrisoné is. Kri-sette-é is. Az ő dolga. Nekem se hasznom, se károm belőle.

TOPO D'AZARAY: Benne.

MAURY: Semmim benne. Már ez van. Most ez.

TOPO D'AZARAY: Magánügy!

MAURY: Amit te elmondtál? Az is mind az! Semmi közöm hozzá.

TOPO D'AZARAY: Ha Morny megöli a Casey gyereket, ahhoz sincs?

MAURY: Nincs, és ha most elpályázol, elfáradsz, kérlek szépen, mert én elfáradtam, belefáradtam ebbe, a belem is belefáradt... akkor bekapcsolom a Music TV t, és hátha jön a Dawn Penn.

TOPO D'AZARAY: You Don't Love Me And I Knoe Now.

MAURY: Jelzés-szerű nóta. Minimalista. Pont ami kell.

TOPO D'AZARAY: — megszólal közben az MTV — De ez a Crash! Boom! Bang! A Roxette-től.

MAURY: Kicsit mint a csokiragacs, de nem rossz. Nem tudsz éhes lenni utána.

TOPO D'AZARAY: Az érzelgős szíveddel.

(A Roxette-től felerősödik az érzelmes Crash! Boom! Bang! Közben ismét az ismert bemondóhang; szövege végén a Szó: „Ennyi.”)

3. JELENET

(A zene elmegy. Csend. Harangszó.)

GIGI HARRISON: A lélekharang.

JULIEN RENAL: Dzsi-dzsi-dzsi!

GIGI HARRISON: Ne vihogj!

JULIEN RENAL: Aha. Menj el. Oda. Na. Óóó...

GIGI HARRISON: Olyan nagy voltál, mikor nem is tettél megjegyzést első alkalommal. Hogy ezt csináltam. Tényleg semmilyen, csak...

JULIEN: Dzsi-dzsi-dzsi. Kösz. Körbe vagy vihogva.

GIGI HARRISON: Csak egyszerűen nem lehetett mást, te... hallod? Te!

JULIEN RENAL: Érzelepsz? Olyan vagy, mint a Crash! Boom! Bang! a Roxette-től.

GIGI HARRISON: Nem is szeretem a Roxette-t. Kicsit mint a csokiragacs, de nem rossz. Nem bírsz éhes lenni utána.

JULIEN RENAL: Tessék?

GIGI HARRISON: (teli szájjal) Puh. Tessék, tessék tessék.

JULIEN RENAL: Hagyd abba. Beszélünk kell valamiről. Gigi Harrison: Biztos, nem látott meg senki?

JULIEN RENAL: A Karmelitáknál? Hülye. Senki. Tiszta véletlen volt. A csokiköpködés elég lett volna Maurynak. De akkor jött ez az alfabéta...

GIGI HARRISON: Egy rémtörténet. Mint amikor az én derék milliomo-somat, Harrisont agyontaposta a Puha Álom. Egy ilyen nevű ló.

JULIEN RENAL: Egy Puha Álom nevű ló is lehet kemény ló.

GIGI HARRISON: Régi történet. Még régebbi, mint az Aristocraté. Mikor Kaufschad kocsijába belerohant a lókamion.

JULIEN RENAL: Jaj, hagyjuk a mások történeteit. Antonin Artaud mondja, aki elhagyja a bizonytalanság területét, és meg akarja magyarázni, mi zajlik az agyában, közönséges disznó.

GIGI HARRISON: Mauryt hallom.

GIGI HARRISON: Mauryt hallom. „Nem szeretem a mások történeteit...”

JULIEN RENAL: De te szereted. mi?

GIGI HARRISON: Én ezt szeretem.

JULIEN RENAL: Olyan van nekem, mint egy őstörténet? Te, egy Jean Dubuffet nevű festő írásait fordítom...

GIGI HARRISON: Nekem ne magyarázd, hé, nekünk van... Harrisontól kaptam... két Dubuffet-t. Van két Dubuffet-m. És olvastam mit mondott. Hagyjuk a gúnyolódást, ezt mondta, azt szerettem volna megmutatni, hogy akiket-amiket mások megvetnek, rútnak látnak, azok is nagy-nagy csodák.

JULIEN RENAL: Engem rútnak látsz?

GIGI HARRISON: Szépnek látlak. Ebből a szögből is.

JULIEN RENAL: Nekem úgy rémlik, Mauryt is szépnek láttad abból a szögből.

GIGI HARRISON: Mauryt már csak messziről lehet imádni. Sose láttam őt ebből a szögből, Maury különben is csúnya.

JULIEN RENAL: Ő most el van ragadtatva magától.

GIGI HARRISON: Na ja. Mondd, és Kaufschadot tényleg te lökted ki az ablakon? Az Aristocrat utasítására? És így csapta agyon a zuhanó Kaufschad a feleségedet... akitől valóban voltál?

JULIEN RENAL: Hagyd az őstörténetet. Ezt senki se érti. Senki se tudja. Én tudom, nem löktem ki Kaufschadot az ablakon. Beléptem a szobába. Azt mondtam: „Hu! Itt a lókamion!” És Kaufschad kiesett az ablakon. Mindenre ugrott. Nem tudta, jól tette-e, hogy agyonverte azzal a téglás zsákkal a kamionost. De azt hitte, az Aristocrat meghalt mellette a kocsiban. Mikor a lókamion beléjük rohant.

GIGI HARRISON: És hogy jön a képbe Guibert halála? Hogy felakasztotta magát a Canal St. Martin hídjára, de közben a fejébe is golyót eresztett.

JULIEN RENAL: A mellébe. Sehogy se jön ide. Vagy dehogy. Kaufschad kiesett az ablakon, agyoncsapta a feleségemet. Krisette akkor, hogy az Aristocrat kimenekített engem Dublinba, úgy döntött, velem jön. Guibert meg akarta ölni Krisette-et. Többet nem tudok. Ő halt meg.

GIGI HARRISON: Mauryék szöktettek ki titeket?

JULIEN: Semmi kommentár.

GIGI HARRISON: Mauryék aztán Maisons-Lafitte-ben megöltek két alfabétát.

JULIEN RENAL: Csak egyet. De ennek végképp semmi köze a dologhoz. Azok lóversenytéri táskametszők voltak, kirabolták Mauryt, és Morny ellencsapdát állított. Kicsit túl jól sikerült a dolog.

GIGI HARRISON: Elveszed a kedvem.

JULIEN RENAL: Csak azt ne mondd, hogy lelohasztalak.

GIGI HARRISON: Rohadj le. De Maury már rég el akart jönni Párizsból, mert ott hagyta abba az ivást, és többé nem tudott mit kezdeni magával. A sörözőkben ír gazdálkodónak hazudta magát, de azt csak sör mellett tudta, napi másfél üveg whisky, három üveg vörösbor és tizenkét sör mellett. Félt, lebukik.

JULIEN RENAL: Maury igazi jellem. Azóta se iszik.

GIGI HARRISON: De napi nyolcvan Gitane-t szív. Úgy könnyű.

JULIEN RENAL: Úgy is nehéz! Akarod hallani, mit fordítottam egy Michaux nevű krapektől?

GIGI HARRISON: Nekem ezt ne magyarázd, van három sárga, két barna, egy kék és egy fekete Michaux-m. Gyere föl hozzám, megmutatom.

JULIEN RENAL: Gi-gi-Gi, te akkor is, ha agg leszel, a Dzsi-Dzsi leszel.

GIGI HARRISON: Romlottan fiúsnak találsz?

JULIEN RENAL: Ebből a szögből? Na, a Michaux írja, hogy csak ne sok önmegvalósítást. Annyit, hogy bevegye tőled a világ, ez vagy te, és hagyjanak békén, élhessed megint azt, hogy nem valósítasz meg semmit.

GIGI HARRISON: Hadd valósítsalak meg újra.

JULIEN RENAL: Most már ne. Mennem kell. Vár Maury.

GIGI HARRISON: Hé, engem is.

JULIEN RENAL: Aligha. És Michaux...

GIGI HARRISON: Michaux nem éppen csak Gitane-t szívott.

JULIEN RENAL: De ő is abbahagyta.

GIGI HARRISON: De én nem hagyom abba. Csináljuk zenére.

JULIEN RENAL: Ne!

(Zene Radiohead)

GIGI HARRISON: Hallod! Radiohead. A szólógitár krapek nagyon jó krapek. Add ide. Hallod?

JULIEN RENAL: A Radiohead krapekot?

GIGI HARRISON: Most ez nekem a Radiohead krapekom... most ez... most ez...

JULIEN RENAL: Dzsi-dzsi-dzsi. Csak nevetek rajtad, Mauryt ne is képzeld ide, őt úgyse kapod meg.

(A zene fölerősödik. Közben ismét lóverseny-közvetítés; a vége: „Ennyi.”)

4. JELENET (Dublin)

ANARCHIST ARISTOCRAT (közvetítőhangja) Éééé... és rajt. Csávó Cunci áll az élre, mögötte Korogho, Éji Saláta és Don Cikóka, Don Cikóka mögött Pápább a Pápánál, Pápább a Pápánál mellett most beleerősít Pálforduló, Vér és Virághab viszi a piros lámpát. A piros lámpa. (Már nem közvetít) Maury a dublini Lily Bordélyban töltötte a délutánt, itt, a szomszéd sarkon, a délutánt, mikor Londonban a Karmelitáknál az alfabéta megtámadott valakit, és... Dzsi-dzsi-dzsi. Ha Maury lett volna az... Távolabb, kicsi sátán.

GIGI HARRISON: Hihih. Akkor sántán ment volna el. Ha Maury van ott. Mert Maury hanyatt esett volna... odavágja a cipője sarkát a kövezethez, mintha fel akarná dobni a lábát... és akkor belevágja az alfabéta vádlijába, a jó húsos lábszárába...

ANARCHIST ARISTOCRAT: Csend. Aznap futott egy agár, Lily's Delight.

GIGI HARRISON: Az valami együttes, egy csaj.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Semmi csaj. És Charlene-nel ne is akard megpróbálni.

GIGI HARRISON: Akkor most veled.

ANARCHIST ARISTOCRAT: És Krisette-tel se. Figyelj ide. Morny a Ryan Airrel jön Dublinba. Felírom neked, holnap... mikor...

GIGI HARRISON: Hé, nem is holnapot írtál, hanem mát.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Megint a Maury helyett iszol.

GIGI HARRISON: Nem iszom más helyett. Én a magam mása vagyok. A magam képtelen mása, de erre aztán mindig képes vagyok. Hihih. Akarod látni a képes felemet? Szép tetoválás van rajta. St. Mondain istenien tetovál.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Vidd innen a feledet...

GIGI HARRISON: Hova? Limerickbe, Tipperarybe? Tudod, hogy Harrison Tipperaryben taposta halálra Puha Álom? Mondd, milyenek voltak a félholt vágóhídi lovak, ahogy a kamionból?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Egyéb dolgom is volt akkor.

GIGI HARRISON: Hihih. Te anarchista vagy?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nem vagyok anarchista.

GIGI HARRISON: Torinói vagy? Mint Nietzsche?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nietzsche nem volt torinói.

GIGI HARRISON: Menjünk le, ússzunk egyet.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Gigi.

GIGI HARRISON: Igaz, hogy Maury Guibert hamvait hozta a Phoenix-parkba? Hogy így temesse el? Szétszórja?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Most hagyj, nagyon szétszórt vagyok.

GIGI HARRISON: Igaz, hogy Morny már megcsinálta?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Mit?

GIGI HARRISON: Kit! A Casey gyereket, a Phoenix-parkban, ahol a nagy árok van, a laktanyák oldalán.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Morny Londonban van.

GIGI HARRISON: Akkor St. Mondain volt az. Remélem, nem a Casey gyereken volt ilyen tétova... amit rám rakott a St. Mondain.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Ne mutasd meg... ha lehet.

GIGI HARRISON: Lehet, hogy te a Mauryt másolod?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nem hinném. Maury a Trinity Kórházban fekszik, az intenzíven. Az East Enden kicsit összetörte magát.

GIGI HARRISON: Ittasan vezetett?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Maury nem iszik. Ezt nem tudták.

GIGI HARRISON: Te bíztad meg Julian Renalt, lökje ki Kaufschadot az ablakon?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Pascal mondta: minden bajunk abból van, hogy nem bírunk megmaradni a szobánkban.

GIGI HARRISON: Fiús frizurámra, Kaufschad aztán tényleg nem tudott. De hogy Julien Renal felesége pont ott sétált az ablak alatt...

ANARCHIST ARISTOCRAT: Várta Julien Renalt, aki egy percre felugrott Kaufschadhoz. A rendőrségi változat is ez.

GIGI HARRISON: Na, akkor már nyilvánvaló.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Julien Renal elpályázott Charlene-nel, St. Mondain meg ma este repül Kanadába Krisette-tel.

GIGI HARRISON: Mi lett végül a Casey gyerekekkel?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nem szeretném, ha Morny megint túlpörögne.

GIGI HARRISON: Morny nem volt ideát. Vele voltam Londonban, amikor a Casey gyereket kicsinálták. Akkor ki volt?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nem is nagyon csinálták ki.

GIGI HARRISON: Már a Karmelitáknál őt akartátok?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Ne keress mindig összefüggéseket.

GIGI HARRISON: Őt, vagy nem őt?

ANARCHIST ARISTOCRAT: Ne keress mindig lehetetlen összefüggéseket.

GIGI HARRISON: De ez nem lehetetlen összefüggés, ha az eszembe juthatott.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Üdítő vagy.

GIGI HARRISON: Tiszta üdítő, hogy Harrison legalább összefüggéstelenül halt meg. Agyontaposta a Puha Álom. Tiszta üdítő, hogy a Puha Álom nem halt meg. Lovagoltam is azóta kétszer.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Ez a te dolgod.

GIGI HARRISON: Csak kitört, áttört, mint zenében a Doors.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Ez a te dolgod. És most menj el szépen. A Casey gyerekeknek az volt a szerencséje, hogy analfabéta.

GIGI HARRISON: Tessék: Talán alfabéta.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Nem. Analfabéta. Amikor szétlépték a bal kezét, azt kérdezték tőle: Tudsz írni, srác? a fejét rázta. A szája be volt kötve, ne üvöltsön. Vagy én nem tudom. Akkor mondta, nem tudom, hogyan, mutatta, nem tudom, hogy se írni, se olvasni nem tud. Szétlépték a száját. így hagyták ott.

GIGI HARRISON: De hát ő hívta a lapot. Tizenegyéves klambó, és megerőszakol, késhegyen, egy tizenegyéves lányt világos nappal egy sötét sikátorban.

ANARCHIST ARISTOCRAT: Az ő dolga. Mornynak semmi köze hozzá. A Lily-bordély mellett vár valaki, ő elvisz, és menj.

(Zene: Doors. Közben löverseny-közvetítés; a végén: „Ennyi.”)

5. JELENET

(Dublin. Halkan a Creep)

ST. MONDAIN: Julien Renal Rilkét olvasott fel. Tudjuk már, hogy megkövült magányban él a csillag...

CHARLENE: Csillag a csillag mellett megkövül, hé!

ST. MONDAIN: És elzárkózik a szomszéd bolygótól. Hogy a testek csak könnyek a térben, így peregnek egymás mellett, vagy mit tudom én.

KRISETTE: De most azért érzel valamit a testünkből, St. Mondain. Így hármásban, egy ágyikóban...

ST. MONDAIN: És fent élünk, egy isten szomszédságában...

KRISETTE: Hihihí! Anarchist Aristocrat, és Topo D'Azaray az ő prófétája.

CHARLENE: Vedd le már azt a Musicot.

ST. MONDAIN: Miért, a Radiohead a fej!

KRISETTE: Hahaha.

(Zene elhallgat)

CHARLENE: Fent élünk egy isten szomszédságában, akivel összetévesztenek minket, ha magányosan sírnak este, és akire átkokat zúdítanak...

ST. MONDAIN: Hé, Charlene, tudtad-e, hogy Dublinban a Heuston pályaudvart az igazi helybeliek úgy hívják csak, hogy Kingsbridge Station?

CHARLENE: És hány mérföld onnan a Phoenix-park?

KRISETTE: Mindenesetre nem ti csináltátok meg a Casey gyereket.

ST. MONDAIN: És képmásai vagyunk ennek az istennek, ha lámpásaik, e földi árvákéi, kutatnak valami célt, és a mi szórakozott, isteni arcunkon átsuhan a fényük.

KRISETTE: Hé, St. Mondain, neked azért nincs valami isteni arcod, olyan vagy, mint a Woody Allen, ha másnapos.

ST. MONDAIN: Kösz. Krisette.

CHARLENE: Láttam Tuniszban egy filmet Sean O'Connoryvel, ő lett az év krapekja, egy tiszta hájtömeg. Én örülök, hogy Maury így lefogyott.

ST. MONDAIN: Na, Mornynak adta át a kilóit.

CHARLENE: Jó lenne vele egy fél évet megint együtt élni Maisons-Lafitte-ban.

KRISETTE: Mauryval?

ST. MONDAIN: Apátoknál?

CHARLENE: Apámnál. Lovagolnánk, minden. Maury nevezte el a pályát Hosszú Koporsónak. Képzeljétek, zár a hosszú koporsó. Maisos-Lafitte-ban nem lesznek többet versenyek.

ST. MONDAIN: Hallom, volt is tüntetés ellene. Kivonultak trénerek, minden.

KRISETTE: Megyek mosdani.

CHARLENE: Én is öltözöm.

ST. MONDAIN: Mint egy nyelvkönyvben.

KRISETTE: Mint egy régi regényben. Charlene nem mosdik. Úgyse tudja lemosni a gyalázatot, hogy tizenötévesen elcsábította a tizenhétéves féltestvérét, Topo D'Azaryt.

CHARLENE: Na és? Gyerekek, ebben a dologban Maurynak van igaza. Gyakorolja a szexet, de csak egymagában, azt mondja, nem ér meg semmi bonyodalmat. Mert sose jut róla semmi az eszébe. Nem tudja mihez kötni.

KRISETTE: Kötni?

ST. MONDAIN: Ez veletek azért egész jó szabad kikötő volt.

KRISETTE: Disznó! Elmozdultál a bizonytalanság talajáról, ahogy Wols mondja, a festő. Tudjátok, mennyire szerette a kutyáját? Azt mondta: mit vagy úgy oda az igazságaiddal? Nézd meg a kutyámat. Majdnem olyan bonyolult lény, mint egy ember. És miben van igaza?

Mindenben és semmiben. De csak amennyire nekünk — nem többé, nem kevésbé.

CHARLENE: Maury Londonban maradt. Ábránd és valóság! Öreg-asszonynak öltözött, fehér parókája van, és dakszlit sétáltat a Kensington Gardens-ben. A Karmelitáktól indul mindig, attól a padtól, ahol a Lakli halálhírért meghallotta.

ST. MONDAIN: Igaz, hogy Maury csinálta ki olyan rémesen az alfabetát a Karmeliták mögött?

KRISETTE: Nem, Julien Renal mondja, megtámadta őt a krapek.

ST. MONDAIN: Julien Renal? Krisette, vigyázz, ki ne pottyanj az ablakon.

CHARLENE: És kerülj a Kensington Gardens-t, mert az exférjemmel, mármint Mauryval én akarok kikezdeni. Igaz, ő azt mondja, a nőkről hallani sem akar, mert sok a bonyodalom...

ST. MONDAIN: Ezt már mondtátok.

CHARLENE: És hogy: „A férfiak... azok meg kik?”

KRISETTE: Hihihí!

ST. MONDAIN: Szégyellek meztelenül kimászni az ágyból kettőtök előtt.

KRISETTE: Te, tudod, mi az abszolút tők különbség?

CHARLENE: Nem úgy van. Mi a tök más. A tök más, meg a Tök Mása.

KRISETTE: Mindkettő nagy T-vel és nagy M-mel. St. Mondain, gyere még egyszer, akár kis M-mel is.

ST. MONDAIN: Többről szó sem lehet.

CHARLENE: Visszamegyek Maury után Londonba.

ST. MONDAIN: Krisette, csomagolj.

KRISETTE: Kaptunk pénzt az Anarchisttól.

ST. MONDAIN: Disznó. Azt a pénzt én kaptam, különben is, másra.

KRISETTE: De nem ismered azt a viccet, hogy mi a Tök Mása...?

(A Crash! Boom! Bang! közben lóverseny-közvetítés, a végén: „Ennyi.”)

6. JELENET

MAURY: Csönd, Lakli Kettő. Felolvasok neked valamit.

(Vakkantások)

MAURY: Sose hittem, hogy A Karamazov testvérek ismét a kezemben lesz. De akkor már inkább, mint más. Nézd, és azt a részt akartam kikeresni, hogy „A szerelem elmúlt, Mitya”. Ezt a Kátya mondja, és nagyon sír. De valami mást találtam meg: amikor Aljosa elbúcsúzik kis barátaitól.

(Zaj hallatszik.)

Te vagy az, Morny.

MORNY: Aha. Jó ég, te most is három trikóban, garbóban és farmerban?

MAURY: Mint egy nyelvkönyv, olyanok vagytok. A trikók: az ír színek, narancs-fehér-zöld, bár állítólag egy ilyen karotta-retek-zöld fejes saláta is megtenné a fekete garbó és a farmerkékség alá.

MORNY: A Morny-család színei.

MAURY: Nem hiányzik, hogy nem mehatsz át Deauville-ba a Prix Hornyra?

MORNY: Pszichobaba nélkülem is megnyeri. „Éééé... és rajt. Mousquetier áll az élre, mögötte Osman Ombudsman... Éji Sálata és Pszichobaba zárja a sort. A végén lepedőfinis, hat ló egy vonalban...

MAURY: És csendes alkoholizmussal nyer Pszichobaba.

MORNY: Charlene visszajön?

MAURY: Nem hívom. De most állítólag ellát. Összedrótoz.

MORNY: Rossz, hogy nem tudsz lemenni.

MAURY: Hát az East Endre nem mennék. De a Mayfairben kiülnék egy csöndes esti tonikra. Mennyire szerettem. Cigizni puhán és telten a citromos tonik ízével a szádon.

MORNY: Olyankor a cigi nem puha és telt, hanem elázik, öcsike.

MAURY: Charlene-nel mi legyen?

MORNY: Hagyd, ha vissza akar jönni. Charlene nagyon rákapott.

MAURY: Abszint? Gin? Mit iszik?

MORNY: Mindent. Ahogy te is egykor, meg én is ma.

MAURY: Hoztál Gitane-t?

MORNY: Aha. De ebbe belehalsz. Napi százhusz lesz belőle.

MAURY: Charlene ezt akarja megakadályozni? Még hány napig fekszem így?

MORNY: Két hétig és öt napig. A két hetet vedd komolyan.

MAURY: Mindig a saját történeteiteket mondjátok. „Krefeldben volt ez, Se Lát Se Hall nyerte, Alku-Balku előtt, és megcsíptem őket, és szívтам egy platán alatt a...” na, adj egy slukkot... Fura, hogy alfabétáknak neveztük „azokat”...

MORNY: Jól megvagy Charlene nélkül, mi?

MAURY: Ő is nélkülem. Mindenki nélkül jól megvagyok. Főleg nélkűlűk lettem volna jól.

MORNY: Letettük a névjegyünket az East Enden. Két autó kiégett, messze a te Alfa Rőmeódtól. És a Casey gyerek analfabéta volt, mi?

MAURY: Különben is Mercutio vagyok. Düsseldorfban láttam egy színházi plakátot „A pacsirta volt az”.

MORNY: „Egy verébfi sem eshetik le a gondviselés akarata nélkül.”

MAURY: Én a veréb vagyok. És én vagyok Mercutio, csak nem halhatok meg olyan hamar a darabban.

MORNY: Most nem haltál meg.

MAURY: Egy pillanatig azt is gondoltam, hogy az Aristocrat srácai. Hogy nem tetszettem az öregnek.

MORNY: Ilyet mindig gondolhatsz.

MAURY: Akkorát gondolkoztam ezen a veréb-dolgon. A Bibliában áll, két fingért odaadnák a verebet, de isten egy örökkévalóságig figyel rá.

MORNY: Ejha, Karamazovot olvasol?

MAURY: Aljosát. Akarod hallani?

MORNY: Nem. De hogy meg se kérded, kik ültek a kocsikban...

MAURY: Nem. Rossz megkönnyebbülés volt, mikor megtámadtak...

MORNY: Hoztam tonikot. De megkönnyebbülés, igaz?

MAURY: Az, hogy piát töltöttek belém! Nem tudom kimosni.

MORNY: Ne sajnáltsd magad. Ha Karamazovékat olvasod, ez duma. A megkönnyebbülés. Miért oda vitted Guibert hamvait?

MAURY: Idegen a város is. London. Persze Dublin is. Visszakívánkozik Párizsba. Lakli miatt nem vihettem a Karmeliták Parkjába. És aztán...

MORNY: És Krefeldbe és Düsseldorfba. Ahol a zsokék átvágnak a parkon. Mennek a felnyergelőbe, lehet velük dumálni, főleg a zsokélányokkal... Mi volt a cetlin?

MAURY: Egyszer egy Sintér nevű zsoké vitt egy Árva Lélek nevű lovat. Velük dumáltam. A hamvak közti papíron?

MORNY: A krefeldiek szoktak írni neked?

MAURY: Nekem? „Meghalsz”, ez volt a cetlin.

MORNY: Szóval meginnál egy csöndes esti tonikot, és keményen, telten cigiznél?

MAURY: Most érzem, milyen rohadt ez, hogy nem mehetek vissza Maisons-Lafitte-be.

MORNY: Bezárják.

MAURY: Emlékszel, mikor Boris nyert, és hazamenet a tulaja megkérdezte, hány óra, és beleborult mindenem a vizesárokba, az egész szatyrom, vele a vekkerek, három darabra esett, de a számlapon ott volt, hány óra, és mutattam, hogy ennyi, és söröztünk egyet, végigsöröztünk a kastély környékét, a tulaj kikísért a vasúthoz, és az órát elneveztük Boris Vekkernek?

MORNY: Ne szóljak át a dokinak? Lázas vagy.

MAURY: Semmi. Csak elrontottad a búcsúhangulatot. Menj a francba, el akarok búcsúzni Aljosával a srácoktól. Ha felépülök, visszamegyek Párizsba.

MORNY: Majd amit az Anarchist mond. És Charlene.

MAURY: Lesz, aki bevásárol, legalább. De én is bevásárolok vele. Krefeldben, csak mert kéred, azt mondta valaki: ennyi...

MORNY: Jó, hogy már megint viccelsz, öcsi. Az East Endiektől meg ne tarts. Véletlen volt, semmi dolguk veled. Képzeld, ma reggel mentem a kihalt Fulhamen át, és egy öregasszony, még nálad is soványabb, ott állt egy kapu előtt, megkérdezte: tényleg reggel van? Igazítsam be az óráját, nem boldogul vele. Tényleg reggel van, ezt kérdezte.

MAURY: Kösz, Morny. Holnap se nézz be.

MORNY: Elég, ha belédlátok. Charlene telefonál majd, vedd fel. „Ennyi Gitanes-ba, ha így szívod, belehalsz!

MAURY: Le vagy szarv, mint a belfasti ház, amikor felrobbant. De Krefeldben ez volt.

MORNY: Felrobbant, felrobbant, le van szarva. Nem fogjuk megcsodálni. Leviszem sétálni Lakli Kettőt. Charlene hozza.

(Morny el. Ajtó)

MAURY: (Egyedül) Charlene. „Uraim, hamarosan elválunk. Egy ideig még itt maradok két bátyámmal, akik közül az egyik száműzetésbe megy, a másik halálos beteg. De hamarosan elhagyom ezt a várost, talán nagyon hosszú időre. Állapodjunk meg itt, Iljusa kövénél... „ Ki a franc volt ez az Iljusa? Na, mindegy. Örökké a mások történetei. Én meg azt se tudom, kik vertek össze az East Enden, mit kerestem ott... az East Endről annyit tudok csak, hogy East 17, az egy jó rockbanda. „hogy sohasem feledjük el Iljusát, másodszor egymást. És bármi történjék is velünk később az életben, ha akár húsz évig se találkozunk...” Ezt az Iljusát, az áll itt, kövel dobálták. A Gold Cupra ki kéne menni Cheltenhambe, jövőre. Fut talán a Krisette nevű. Hé, én azt hittem, Krisette a piás. Most semmit se tudok hirtelen. Kövel dobálták az Alfát, és azt gondoltam, hoppá, tévedés, Mercutio vagyok. Vagy ezt csak aztán? Egyszer Bécsben... De hogy keveredtem oda? „...mennyi szép és jó érzés egyesített bennünket, talán el is feledtük, amik vagyunk...” Vagy fordítva? Fáraszt az olvasás. „Nem az, hogy rosszak leszünk, elég egyetlen szép élmény emléke, és az annyi, mint a megváltás „ De ez már az én szövegem, nem a Karamazov Aljosáé. Nincs türelmem hozzá. Hülye Morny, nem kapcsolta be a Music TV-t. Biztos

most megy. hogy Dawn Penn, No, no, noo, you Don't Love Me And I Know Now... Hé, te vagy az Charlene?

(Csend)

Meghoztad Lakli Kettőt? Lakli Egy egy nagy kőnél van eltemetve, ő volt Iljusa. A nagy kőnél állapodjunk meg, hogy egy csendes esti tonik mellett megnézzük a Prix Morny, és nem felejtjük el egymást.

(Telefoncsengés. Maury nem veszi fel.)

Guibert, a hamvaid? Rohadj meg. (Aztán felveszi. Már a kagylóba:) Rohadj meg, akárki.

GIGI: Telefonálsz?

MAURY: Hihi, dzsi-dzsi. Te ha agg leszel, még mindig a Gigi Harrison leszel. Agg, két g-vel, és G.G. is két g.

GIGI HARRISON: A gyengébbek kedvéért.

MAURY: Téged vártalak. De ne képzeld semmit.

GIGI HARRISON: Harrisonnak is a kedvence volt a Karamazovok.

MAURY: És a halála legalább mindentől független.

GIGI HARRISON: Hé, te tényleg beteg vagy, Maury, mások történeteit mondd.

MAURY: Charlene lent vár? Ki tette a hamvak közé a cetlit?

GIGI HARRISON: Lent, és kérdezteti, feljöhet-e.

MAURY: Mondd meg neki. inkább te kellenél, de hadd jöjjön. És ha sokat mászkál a ház előtt, kilöksz engem a végén, és a fejére esem. Ki tette oda, hogy „meghalsz”?

GIGI HARRISON: Nesze, tonik. És itt a Gitane-od. És ne felejsél el soha. Legyek a te jó cselekedeted.

MAURY: Tè leszel az enyém. Visszajössz? Charlene-t elküldöm az este. Vagy úgyis elmegy. Azért jön hozzám, hogy tőlem járjon el mindenhova. Az East Enden fehérék támadtak meg.

GIGI HARRISON: Búcsúzni jöttem. Elhagyom ezt a várost.

MAURY: Hová mész? Ki tette oda a cetlit? Összefügg ez? Gigi Harrison: A szerelem elmúlt, Maury. De én is szoktam sírni, hidd el. Az benne a legjobb. Mennyi gyerekes kérdés.

MAURY: És tedd meg nekem ezer frankra... nem, ötszázzal elég lesz... a Pszichobabát. Ez nem gyerekes kérdés.

GIGI HARRISON: Oké, a másik felét Morny adja hozzá.

MAURY: Együtt mentek? Nem sétál véletlenül az ablak alatt? Hadd löknélek ki rá. Ha mindig erőseket léptem volna, én lennék a Schwarzenegger.

GIGI HARRISON: Nyert a lovad Brightonban. A Vér és Virághab.

MAURY: Nincs semmiféle lovam. Hagyjatok békén. Felejsük el örökre egymást. Ne legyen az, hogy itt vagytok, és mégis minnek, és hol vagytok, ha nem vagytok velem?

GIGI: Szevasz.

(ajtó)

MAURY: Gyerekes dolog. „Gyerekek, uraim! Hosszú időre elhagyom ezt a várost.”

(Az ismert zenék egyike; fölerősödik. Zenék)

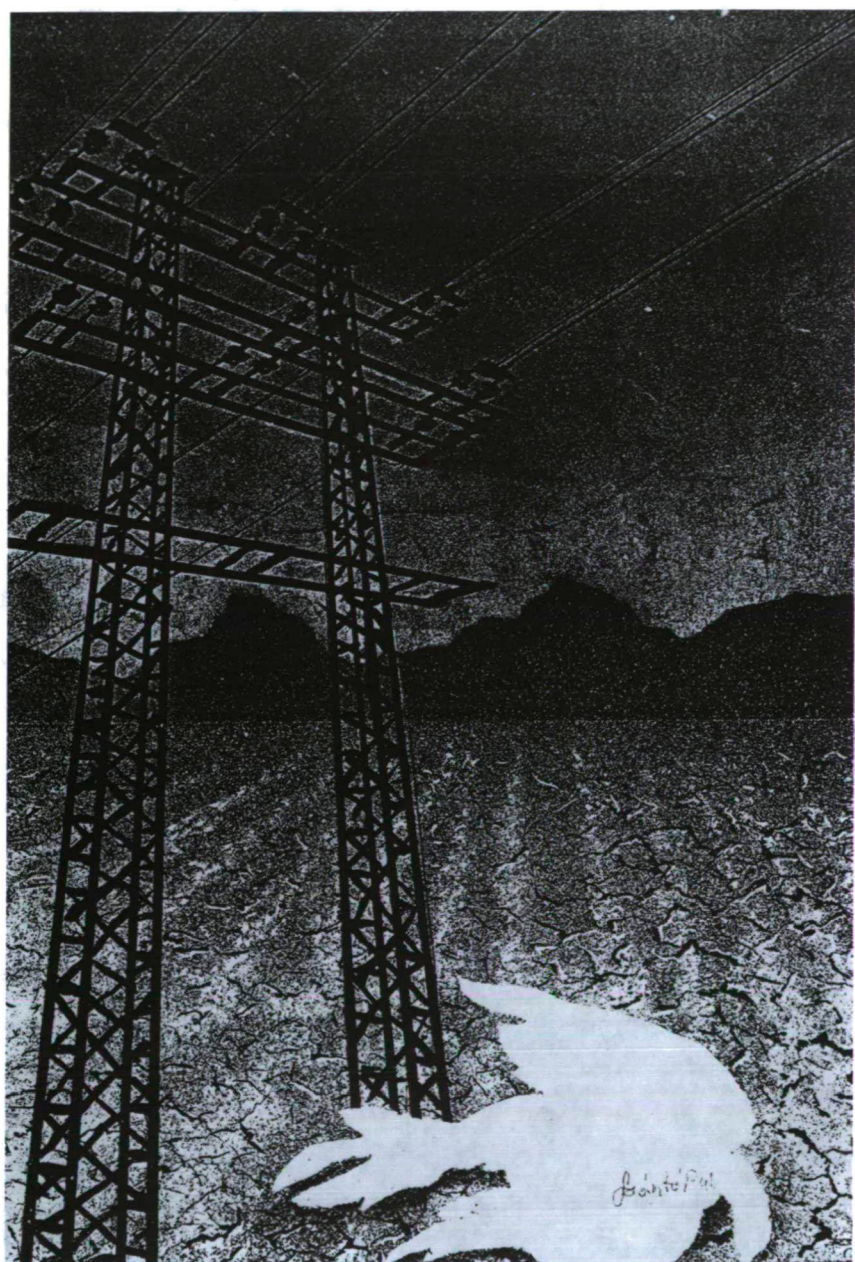
(Csönd.

Majd a közvetítő: „Ennyi.”)

VÉGE!

Budapest

Tandori Dezső

Santo'Pat